

A decorative frame with a scalloped, double-lined border, resembling a stylized cloud or a scrollwork design, enclosing the text.

ANIMALE
FANTASTICE
DE LA A LA Z

ACROMANTULĂ

Clasificare M.A.M.: XXXXX

Acromantula este un păianjen monstruos cu opt ochi care e capabil să folosească limbajul uman. Provine din Borneo, unde sălășluiește în jungla deasă. Printre trăsăturile sale caracteristice se numără: părul des și negru care-i acoperă corpul; anvergura picioarelor, care poate ajunge până la patru metri și jumătate; cleștii care scot un clămpănit specific când Acromantula este agitată sau supărată; și o secreție otrăvitoare. Acromantula este carnivoră și preferă prăzile voluminoase. Țese pânze pe pământ sub formă de cupolă. Femela e mai mare decât masculul și poate depune până la o sută de ouă o dată. Moi și albe, ouăle sunt de dimensiunile unei mingi gonflabile de plajă. Puii ies din găoace după șase până la opt săptămâni. Departamentul pentru Monitorizarea și Controlul Creaturilor Magice a inclus ouăle de Acromantulă în Clasa A de mărfuri ce nu pot fi

comercializate, ceea ce înseamnă că se aplică sancțiuni severe pentru importul sau comercializarea lor.

Se crede despre acest animal că a fost creat de vrăjitori, probabil cu intenția de a le păzi locuințele sau comorile, așa cum se întâmplă adesea cu monștrii creați cu ajutorul magiei¹. În ciuda inteligenței sale foarte apropiate de cea umană, Acromantula nu poate fi domesticită și este extrem de periculoasă atât pentru vrăjitori, cât și pentru Mageamii.

Zvonurile cum că o colonie de Acromantule s-ar fi stabilit în Scoția n-au fost confirmate.

ALARMICIUL VERDE DE COPAC

Clasificare M.A.M: XX

Alarmiciul verde de copac este o creatură care trăiește în copaci, fiind o combinație între maimuță și broască. Provine din statele sudice ale Americii, însă s-a răspândit în întreaga lume. Are pielea netedă și lipsită de păr, de un verde bălțat, mâinile și labele picioarelor palmate, brațe și picioare lungi și subțiri care-i

¹ Animalele care pot vorbi sunt rareori autodidacte; excepție face Jarviul. Ordinul de Interzicere a Înmulțirii Experimentale nu a intrat în vigoare decât în secolul acesta, la mult timp după ce a fost observată pentru prima dată o Acromantulă în 1794.

permit să treacă de pe-o creangă pe alta cu agilitatea unui urangutan. Pe cap are coarne scurte, gura îi este mare, ceea ce-l face să pară că rânjește, cu dinți extrem de ascuțiți. Alarmiciul verde de copac se hrănește în principal cu șopârle și păsări mici.

Trăsătura distinctivă a Alarmiciului verde de copac e bășica mare din mijlocul frunții, care se face roșu aprins și pâlpaie când simte pericolul. Pe vremuri, vrăjitorii americani țineau Alarmici în grădină ca să-i avertizeze din timp că se apropie Mageamii, dar Confederația Internațională a Vrăjitorilor a introdus amenzi care, în mare măsură, au pus capăt acestei practici. Deși frumoasă, imaginea unui copac noaptea plin de bășici strălucitoare de Alarmici atrăgea prea mulți Mageamii care voiau să întrebe de ce vecinii lor mai aveau încă luminițele de Crăciun în luna iunie.

AUGUREU

(cunoscut și sub numele de phoenix irlandez)

Clasificare M.A.M.: XX

Augureul este originar din Marea Britanie și Irlanda, însă poate fi întâlnit și în Europa de Nord.

Pasăre uscățivă și cu un aer trist, ce aduce cu un vultur mic și subnutrit, Augureul este negru cu nuanțe

verzui. Este foarte timid, își face cuibul din rugi și măracini, se hrănește cu insecte mari și zâne, zboară numai pe ploaie deasă, iar în rest stă ascuns în cuibul său în formă de lacrimă.

Augureul are un strigăt aparte, grav și tremurător, despre care se credea odată că prevestește moartea. Vrajitorii ocoleau cuiburile Augureului de teamă să nu audă acel strigăt sfâșietor și se zice că mai mulți vrajitori au făcut infarct când au trecut printr-o pădure deasă și au auzit vaietul unui Augureu ascuns privirii.¹ Însă, după o analiză mai amănunțită, s-a constatat că Augureul nu cântă decât atunci când vine ploaia.² De-atunci, Augureii au devenit la modă ca meteorologi personali, deși multora li se pare greu de suportat vaietul lor aproape neîntrerupt din timpul lunilor de iarnă. Penele Augureilor nu pot fi folosite la scris deoarece resping cerneala.

¹ Uric cel Bizar dormea într-o cameră cu nici mai mult nici mai puțin de cincizeci de Augurei. În timpul unei ierni neobișnuit de umede, la auzul vaietului Augureilor săi, Uric a fost sigur că murise și se transformase în fantomă. Încercările de a trece prin pereții casei s-au soldat cu ceea ce biograful său Radolphus Pittiman a numit „o contuzie ce s-a vindecat abia după zece zile“.

² A se vedea *De ce nu am murit când a cântat Augureul*, de Gulliver Pokeby (Little Red Books, 1824).

BOMBUS NOSTALGICUS

Clasificare M.A.M.: XXX

Bombus nostalgicus (nordul Europei) este o insectă zburătoare cenușie, cu corp păros, care produce un lichid ce provoacă melancolie, folosit ca antidot pentru isteria provocată de ingerarea de frunze de Alihot-sie. Se mai întâmplă să infesteze stupii albinelor, cu efecte dezastruoase asupra mierii. Bombus nostalgicus își face cuibul în locuri întunecoase și izolate, precum copacii scorburoși și peșterile. Se hrănește cu urzici.

CALUL ÎNARIPAT

Clasificare M.A.M.: XX-XXXX

Caii înaripați există peste tot în lume. Există multe rase, printre care Abraxan (un cal Palomino uriaș, cu o putere extraordinară), Aethonan (murg, popular în Marea Britanie și Irlanda), Granian (cenușiu și extrem de rapid) și mai rarul Thestral (negru, are puterea de a se face invizibil și mulți vrăjitori cred că aduce ghi-nion). La fel ca în cazul hipogrifilor, proprietarul unui cal înaripat este obligat să folosească Vraja de Deziluzionare la intervale regulate (a se vedea Introducerea).

CASCA ROȘIE

Clasificare M.A.M.: XXX

Aceste creaturi asemănătoare cu un pitic trăiesc în gropi de pe vechile câmpuri de luptă sau în orice loc unde s-a vărsat sânge de om. Deși sunt ușor de respins cu vrăji și blesteme, sunt foarte periculoase pentru

Mageamiii singuri, pe care încearcă să-i omoare în bătaie în nopțile întunecoase. Căștile roșii sunt mai răspândite în nordul Europei.

CENTAUR

Clasificare M.A.M.: XXXX¹

Centaurul are cap, trunchi și brațe de om, în timp ce restul corpului este de cal, de diverse culori. Fiindcă este inteligent și capabil să vorbească, n-ar trebui numit animal, însă a fost clasificat ca atare de către Ministerul Afacerilor Magice pentru că a solicitat acest lucru (a se vedea Introducerea).

Centaurul trăiește în pădure. Se crede că centaurii se trag din Grecia, deși în prezent sunt comunități de centauri în multe locuri din Europa. Autoritățile vrăjitorești din țările unde trăiesc centauri au alocat zone în care aceștia să nu fie deranjați de Mageamii; însă centaurii nu prea au nevoie de protecția vrăjitorilor, având propriile mijloace de a se ține departe de ochii oamenilor.

Modul de viață al centaurilor e învăluit în mister. De obicei vorbesc despre vrăjitori cu aceeași neîncredere

¹ Centaurul intră în categoria XXXX nu pentru că ar fi nejustificat de agresiv, ci pentru că ar trebui tratat cu respect. Același lucru este valabil și în cazul sirenelor și tritonilor și unicornilor.

ca despre Mageamii și nu prea fac distincție între aceștia. Trăiesc în turme care au între zece și cincizeci de centauri. Sunt vestiți pentru faptul că au darul vindecării magice și al prezicerilor și profețiilor, sunt iscusiți în mânăuirea arcului și buni cunoscători ai astronomiei.

CRABUL SCUIPĂTOR DE FOC

Clasificare M.A.M.: XXX

În ciuda numelui său, crabul scuipător de foc seamănă foarte mult cu o broască țestoasă mare, cu carapacea încrustată excesiv cu pietre prețioase. În Fiji, locul său de baștină, o fâșie de coastă a fost transformată în rezervație pentru a-l proteja, nu doar de Mageamii, care ar putea fi atrași de carapacea lui valoroasă, ci și de vrăjitorii lipsiți de scrupule, care folosesc carapacele pe post de cazane aflate la mare căutare. Însă crabul scuipător de foc are propriul mecanism de apărare: scoate flăcări prin dos când e atacat. Crabii scuipători de foc sunt exportati ca animale de companie, însă numai cu permis.

CRUP

Clasificare M.A.M.: XXX

Este originar din sud-estul Angliei. Seamănă foarte mult cu un terier Jack Russell, cu excepția cozii

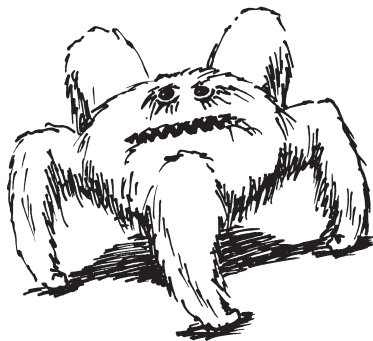
bifurcate. Este cu siguranță o rasă de câine creată de vrăjitori, deoarece e foarte loial vrăjitorilor și feroce cu Mageamiii. Este un hămesit care mănâncă orice, de la gnomi la anvelope uzate. Dreptul de a deține Crupi se obține de la Departamentul pentru Monitorizarea și Controlul Creaturilor Magice printr-un test care arată că vrăjitorul care solicită acest drept este în stare să controleze un Crup în zonele locuite de Mageamii. Proprietarii de Crupi sunt obligați prin lege să le taie acestora coada cu ajutorul unei Vraji de Retezare nedureroase când Crupul are între șase și opt săptămâni, ca nu cumva să o observe Mageamiii.

CVINTAPED

(cunoscut și sub numele de MacBoon Părosul)

Clasificare M.A.M.: XXXXX

Cvintapedul este un carnivor foarte periculos căruia îi place în mod deosebit carnea de om. Corpul scund e acoperit cu o blană deasă de un roșu-marونی, la fel și cele cinci picioare ale sale cu labe răsucite. Cvintapedul trăiește

doar pe Insula Posomorâtă, mai sus de cel mai nordic punct al Scoției. Din această pricină, insula e un loc neprimitor.

Legenda spune că pe Insula Posomorâtă au locuit odată două familii de vrăjitori, McClivert și MacBoon. Se zice că, într-un duel la beție între Dugald, șeful clanului McClivert, și Quintius, șeful clanului MacBoon, Dugald și-a găsit moartea. Drept represalii, mai mulți membri ai clanului McClivert au înconjurat locuințele membrilor clanului MacBoon într-o seară și i-au Transmutat pe aceștia în creaturi monstruoase cu cinci picioare. Mai târziu, și-au dat seama că membrii Transmutați ai clanului MacBoon erau mult mai periculoși sub această formă (membrii clanului MacBoon aveau reputația unor vrăjitori tare nepricepuți). În plus, membrii clanului MacBoon s-au opus tuturor încercărilor de-a fi Transmutați la loc în formă umană. Monștrii i-au ucis pe toți cei din clanul McClivert, până n-a mai rămas nimeni pe insulă. Atunci monștrii MacBoon și-au dat seama că, în absența cuiva care să știe mânuiește o baghetă, aveau să rămână așa pentru totdeauna.

Nu vom ști niciodată dacă această poveste este adevărată sau nu. Cu siguranță nu există supraviețuitori din clanurile McClivert sau MacBoon să ne spună ce

s-a întâmplat cu strămoșii lor. Cvintapezii nu pot vorbi și s-au opus cu fermitate oricărei încercări din partea Departamentului pentru Monitorizarea și Controlul Creaturilor Magice de a captura un specimen și de a-l Transmuta la loc, și trebuie să presupunem că, dacă sunt într-adevăr așa cum sugerează porecla, niște MacBoon Păroși, își duc bine-mersi zilele sub formă de animale.